

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8238/13

לפני : כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותרת : הארגז תדיטל אוטומוטיב בע"מ

נגד

המשיבים : 1. שר התחבורה
2. משרד התחבורה
3. משרד האוצר
4. משרד הכלכלה
5. אגד - אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ
6. דן - חברה לתחבורה ציבורית בע"מ
7. מרכבים טכנולוגיות תחבורה בע"מ
8. ציינה מוטורס בע"מ

המבקשת להצטרף : הסתדרות העובדים הכללית החדשה

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : כ"ו בתמוז התשע"ה (13.07.2015)

בשם העותרת : עו"ד איל רוזובסקי ; עו"ד נטע ארבל
בשם המשיבים 1-4 : עו"ד אבי מיליקובסקי
בשם המשיבה 5 : עו"ד ארנה קדר ; עו"ד דעה קומס שטיין
בשם המשיבה 6 : עו"ד שני סהר
בשם המשיבה 7 : עו"ד רם ז'אן
בשם המשיבה 8 : עו"ד יהודה רוזנטל
בשם המבקשת להצטרף : עו"ד יפתח הלינג

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

בעתירה זו נטען, כי מכתב של איש אגף התקציבים באוצר מיום 4.4.12 לראש עיריית קרית מלאכי שבו דובר – ונציין כי הדברים נאמרו בזיקה להקמת מפעל העותרת בעיר זו – על "הסדר שהושג" לעניין בנייתם של מרכבי אוטובוסים בישראל. ההסדר הנטען יושטת, לפי המכתב, על תחרות בין שתי חברות ישראליות – העותרת והמשיבה 7 – והטענה היא כי הוא מהוה, יחד עם חילופי דברים נוספים בעל-פה, הבטחה מינהלית לעותרת, אשר יש לקיימה. הוצא צו על תנאי.

לשיטת המדינה בתשובתה, גם אם המדובר במכתב בניסוח שלא היה מוצלח, לא היה כל הסדר ולא היתה הבטחה, והמדינה עומדת על גורם התחרות המלאה בכגון דא לרבות מחו"ל, תוך העדפה שבדין לתוצאת הארץ, אך לא מעבר לכך. משיבה 7 אינה רואה במכתב הבטחה לה, אף שהיתה שמחה אילו קוים האמור בו. המשיבות האחרות סבורות כי לא היתה הבטחה, ונאמר גם כי בפועל ממשיכים מרכבי אוטובוסים במכרזים להירכש במידה רבה מן העותרת ומשיבה 7. אכן, הסתדרות העובדים הכללית החדשה מזכירה את הצורך להמשיך באספקת עבודה לעובדי העותרת והמשיבה 7, דבר שאיננו מקלים בו ראש חלילה, אך הוא חורג מן העתירה.

סבורים אנו כי המכתב נשוא העתירה אכן יצר מצג שלא היה במקומו, וצר לנו שכך אירע. איננו יודעים את כל הרקע והשקלא וטריא הפנימיות בין משרדי הממשלה בעת ההיא, אך הקורא את המכתב מתרשם ממצג שבו. ואולם, המכתב לא מוען לעותרת, חברה רצינית, וכדי להפכו להבטחה מינהלית היה עליה להמשיך ממנו לעבר גורמי המדינה המוסמכים ולקבע את שביקשה לקרוא בו, וכזאת לא עשתה.

מכל מקום, אין המכתב – מעבר לשאלה האם היה כותבו מוסמך להבטיח כל עיקר – מגבש מסה קריטית של הבטחה, בשעה שהמדיניות הכללית היא לפתוח לתחרות. ועוד, לא נצרכנו להידרש כאן לשאלת החוקיות שבהבטחה הנטענת כשלעצמה.

הבענו את עמדתנו באוזני העותרת והצענו כי תחזור בה מן העתירה, תוך שציינו כי נחייב את המדינה, כדי לבטא את מורת רוחנו כאמור, בהוצאות מסוימות. העותרת נענתה להצעתנו.

הצו על תנאי בטל. העתירה נמחקת. המדינה תשלם לעותרת הוצאות בסך 40,000 ₪.

ניתן היום, כ"ו בתמוז התשע"ה (13.7.2015).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיאה